

Oda a l'oliviera

solus, olivera d'argent,
 olivera de la Provenc.

Les teves fulles fan un ~~gran~~ ^{gran} riu
 i una rubra pesca i pesca.

Hta les teves fulles ~~est~~ ^{est} argentades
 tal volta i t'hi acollís ^{aquell gran miga}
 en les hores de les grans solerades,

que estimava Hircin, tant plura de
 - meravellós i t'hi des de soler.

cantat pel patiar de Maithau: Mikhael
 amb vers melòdics, entusiastes, ardents,
 i amb una atenció immortal! -

Juan la flama es un roca patètic
 i canten grity en l'èploga estimmer,
 en la nit blau i cal-lida
 tot el teu poder esclata una herada
 vimenosa.

~~XXXXXXXXXX~~

ai, primaver de la vida,
 Juan tot te solus de conte de fades
 i us sabem que ~~est~~ la mentida

la trobarem en totes les encarnacions!

I tota el teu futur, olivea ^{d'argent} ~~XXXXXX~~

v'hi xopques una pent estesa a
odiada de l'alta pent

- la que te casa i veu - que tant es fa
com Hongria o te Itàlia: on es romanixes ^{de la unió}
que ~~saven tot~~ ^{saven tot} es caniny de la terra

i coneixen tot es cel
i per al pual no hi ha altra guerra
que la de les veves pastiny primitives:

~~l'aura~~, la gelosia,
l'enyorament, les vives

i sinistres replandres de la ~~XXXX~~ fosca.

tota les teves fustes, olivea

v'hi han acollit l'aur i l'ordi,
es que han agut que no te hivers la prima
i el ^{pedes} pertegut pet (ordi) ^{ven}

I ~~XXXXXX~~ T'has deuat, com una
en la bre de vol ^{man amb ales}

tra remosa de cigales.

I pucan la nit ariver el cantu un corri-
uyl.

* Hont la temeraria
 despenada la terra ca vetllen argentada.
 Com es Hains Hengana
~~la blanc del mas, van perduda en~~
 la mar aralstada
 i ja
 sempre, parata la tempesta,
 t'ajuny tota la carera solar
 que es pre a tu com una festa
 després de ~~sentir-te~~ ^{en un del vent} naufragar.

~~la guerra~~
 perquè heu viscut has ofert molt. Heu vist
 la inhumanitat del home que es Haxen a
 i en nom de Haxema o del crist
 fan de la vida una desferma.

Un dia vindran i et tallaran de raïces,
 la terra feta perfumada unpin les mans del
 que t'hauran ocit.
 h us venras mas més et cel.
 La terra viva d'arbre haurà finit
 Però no temis: Hains vençerás un
 altra vida.
 Serás noble en la Har de humans
 criatures

125 planda veure't tan veu acotida,
il-hisio humil de ^{les homes} tres futurs.) IV
amagat
seus ~~stata~~ - qui sap! - o te una taula

una taula per a menjar amb els fills i l'espera,
o te per a escriure-hi la història o la fàula
meravellosa.

o tal vegada requies d'it,
i coneguis l'aur i l'infantament,
o ^{el} la vida de l'adulteri i super el requies
de ventura ut inremialment.

Parant tan sterilitat en tot el mal: el veure
vire:

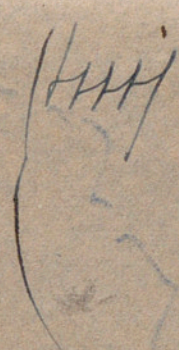
la misèria, la rigura, la riada,
el país de ventura vire,
la pres i el cop de statua.

o talvés em es l'inquietud
des homes de bona voluntat
que ~~pararà~~
ariver a la relectura
sense veure el seu lloc realitat.

l'aur i de justícia
l'aur a la beta: albe,
l'aur i un veu sense colidici
sense ~~causa~~, amb llibres: ^{amb un cant veu} ~~stata~~

quan s'acabi reu te la Primavera
 i un dia, quan ja m'és vella,
 et home s'anunciaran,
 i et portaràn a la fogueira
 del tanyer tant joan.

i enterrats m'és en la mita vella
 una rialla de foc
 i amb el primer de la d'altre,
 m'iràn a poc a poc.

Comni d'un món que huija vosta d'ipso
 i en el qual tot es haurà tornat fermament
 i haurà canviat
 malden per la tolerància
 es donen paternalment les mans.

24 juny

